

ҮХИБҮҮД БА НУГАҢАЙ ДАЛЬБАРААНУУД

Заахан зэрлиг нугаһан дальбараануудаа ой соохoo нуурта абаашаха гэжэ шиидэбэ. Тийхэдээ дэрээбэн тойрож гараха байгаа. Тэрэ нуурай хабар ехээр нэмэһэн ушархаа ургай заһамаар таарамжатай газар дутэ нааша олдонгүй, аяар гурбан modo газарта, намаглиг ой соо, болдог дээрэ ургай хэһэн юм. Харин мүнөө үһанай татаад байхада, гурбан modo ябажа, нуурта хүрэхэ ушартай болоһон байна.

Хүнэй, үнэгэнэй ба харсагын нюдэндэ харгдахаар эли газарнуудта дальбараануудаа минута зуурашье хараахаа алдахагүйн тула эхэнь хойноһоонь ябаба. Тийн хүүдинсын тэндэ харгы алад гаралгандаа дальбараануудаа урдаа табиһанини мэдээжэ ааб даа. Эндэл үхибууд тэдэниие хараад, малгайгаараа шэдэжэ ороһон байна. Үхибуудэй дальбараануудыен барижа байха үедэ эхэнь саг үргэлжэ тэдэнэйнгээ хойноһоо гүйн гу, али тон ехээр мэгдэн, иишэ тиишээ хэдэн алхам газар ниидэсэггээн байба. Дальбараануудыен үхибуудэй хуу баряад, эхыен малгайгаараа шэдэжэ, барихаяа забдан байтарнь, би хүрэжэ ерэбэб.

— Нугаңанай дальбараануудаар юу хэхэтнайб? — гэжэ үхибуудхээ хатуугаар асуубаб.

Тэдэнэр айжа:

— Табихабди,— гэжэ харюусаба.

— Хари „табихабди!“— гэжэ бүри хатуугаар хэлэбэб.

— Таңда эдэниие бариха ямар хэрэг байгааб? Эхэнь мүнөө хаанаб?

— Тээ тэрэ һууна! — гэжэ үхибууд нэгэн доро харюусаба.

Тийгээд паар хахалаатай поли дээрэхи дутын гүбээ руу заабад. Нээрээшье тэндэ эхэ нугаңанини мэгдэһэндээ амаа ангайшюод һууба.

— Түргэн ошожо, бүхы дальбараануудыен эхэдэнь үгэгты! — гэжэ үхибуудтэ захирбаб.

Үхибүүд минии захиралтада үнгэрхэдөө баярлахан хэбэртэй боложо, дальбараанудаа абаад, гүбээ тээшэ гүйлдэбэд. Эхэнь бишыха саашаа нийдээд, үхибүүдэй ошоюон хойно өөрүнгөө хүбүү, басагадые абархаяа шамдуун ерэбэ. Үхибүүдтээ өөрүнхеэрээ юушье түргэн хэлээд, обёосой поли руу гүйшэбэ. Хойнооонь дальбараанудын гүйлдэбэ — табан толгой. Тийн тэдэнэр обёосой поли дээгүүр дэрээбэниие тойрожно, нур тээшэ ошохо замаа үргэлжлүүлээ һэн.

Шляпаяа баяртайгаар абажа, гараараа занган:

— Һайн ябажа хүрэгты, нугаһанай дальбараануд!
— гэжэ хашкарбаб.

Тиихэдэмни үхибүүд намайе наада харан энеэлдэбэ.

— Юундэ энеэлдээбта, тэнэгүүд? — гэбэб тэдэндэ.— Нуурта хүрэжэ ошохонь эдэ дальбараанудта бэлэн гэжэ бодоно гүт? Бултадаа малгайгаа түргэн абаад, „Һайн ябажа хүрэгты”, — гэжэ хашхарагты.

Харгы дээрэ нугаһанай дальбараанудые барихадаа, шорой тооюон болгоюон мүнөөхил малгайнуудаа агаарта үргэн, үхибүүд бултадаа нэгэн доро:

— Һайн ябажа хүрэгты, нугаһанай дальбараануд!
— гэжэ хашхаалдаба.